

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/134/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010478
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010478.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 14.07.2023, č. k. 0T/107/2023-52, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.04.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, z a m i e t a .

odôvodnenie:

- Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 14.07.2023, č. k. 0T/107/2023-52 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 17.04.2023 v čase o 21:45 hodine v meste Sereď na ulici M. R. Štefánika viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Hyundai i30, evidenčného čísla C., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Sereď, pričom dychovou skúškou v čase o 21:50 hod. mu bola zistená prítomnosť alkoholu v množstve 0,97 mg/l vydychovaného vzduchu, čo po prepočte predstavuje 2,02 promile, teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu súd podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienenečne odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Zároveň podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložil i obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, so zameraním na požívanie alkoholu. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.
- Proti tomuto rozsudku podal prokurátor na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie. Obžalovaný sa vzdal práva podať odvolanie a zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech oprávnenými osobami.
- Podané odvolanie odôvodnil prokurátor podaním zo dňa 01.08.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):
 - S uvedeným rozhodnutím súdu čo do druhu a výšky uloženého trestu, resp. podmienenečného odkladu jeho výkonu s probačným dohľadom, sa nestotožňuje. Poukazuje na ust. § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. Uvádza, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej

prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Zároveň dáva do pozornosti § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

3.2. Trest navrhovaný prokurátorom - nepodmienečný trest odňatia slobody krátkeho trvania sa vzhľadom na okolnosti prípadu - najmä množstvo zisteného alkoholu v dychu, ktoré predstavovalo 0,97 mg/l vydychovaného vzduchu, čo po prepočte činí 2,02 promile, nejaví ako neprimeraný, či nevhodný. Má za to, že v danom prípade je totiž nevyhnutné vychádzať pri ukladaní trestu zo všetkých okolností prípadu spáchania daného trestného činu, t. j. okrem iného zohľadniť najmä (nie však výlučne) množstvo pozitívneho alkoholu vodičom motorového vozidla. V tomto kontexte prokurátor poukazuje na štyri stupne opitosti, definované MUDr. S. Kollárom, kde je stanovený jednak rozsah alkoholu v tele jedinca ako aj vplyv tohto ovplyvnenia alkoholom na konzumenta.

3.3. Pokiaľ teda v prejednávacom prípade obžalovaný vykonával jazdu s osobným motorovým vozidlom v stupni ťažkej opitosti, keďže nafúkal cez 2 promile, jednalo sa o stav, ktorý mu bez akýchkoľvek pochybností vykonávať túto činnosť znemožňoval a činil ju obzvlášť nebezpečnou. Stupeň opitosti páchatelja je potrebné vždy zohľadňovať v rámci skúmania závažnosti spáchaného prečinu a mal by byť zohľadnený aj pri individualizácii trestnej sankcie.

3.4. Je potrebné si uvedomiť, že za daných okolností sa motorové vozidlo v rukách takto alkoholom ovplyvneného páchatelja mení na zbraň a táto je v zásade neovládateľná, resp. neovládateľná v dostatočnom rozsahu. Riziko spôsobenia škody či ublíženia na zdraví, resp. ešte ďaleko horšieho následku, je potom mimoriadne vysoké a pokiaľ obvinený vedomý si takéhoto rizika sa toto rozhodol dobrovoľne podstúpiť, je povinný znášať následky z toho plynúce.

3.5. V nadväznosti na uvedené sa potom navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody nejaví ako neprimeraný. Má zato, že krátky nepodmienečný trest odňatia slobody by vyššie uvedené požiadavky jednotlivých zásad ukladania trestov nepochybne naplňal. Nie je namieste ukladať prísne sankcie iba pri poruchovom následku trestného činu, pretože v prípade dopravných nehôd pod vplyvom alkoholu s tragickými následkami sú tieto už nezvratné a žiadny, teda ani prísny trest vodičovi, nenahradí ujmu, ktorú už spôsobil poškodeným pozostalým. Pri prísnejších trestoch v prípade ohrozovacieho trestného činu podľa § 289 Trestného zákona tieto naopak môžu viesť k tomu aby si vodič svoju chybu dostatočne uvedomil a už ju nikdy nezopakoval, teda môže byť naplnená preventívna funkcia trestu vo vzťahu k ďalšej trestnej činnosti s nezvratnými následkami.

3.6. Vzhľadom k uvedenému preto prokuratúra pristupuje k sprísňovaniu návrhov trestov pri tomto druhu trestnej činnosti oproti minulosti, čo však neznamená, že ide o reakciu na anonymnú spoločenskú objednávku, ale ide o reakciu na dlhodobu nepriaznivý vývoj predmetnej trestnej činnosti, kde v rámci kompetencii prokuratúry v trestnom konaní jedným zo spôsobov, ako je možné pokúsiť sa zabezpečiť vyššiu generálnu prevenciu pred páchaním tejto trestnej činnosti, je sprísniť návrhy trestov, aby v prípade, ak aj súdy postupne prikrôčia k sprísneniu trestných sankcií, toto malo dostatočný, resp. lepší odradzujúci efekt od ďalšieho páchania takejto trestnej činnosti, čím sa prispeje k zníženiu tejto trestnej činnosti, resp. i súvisiacej trestnej činnosti (dopravné nehody pod vplyvom alkoholu).

3.7. Okrajovo potom poukazuje tiež na pretrvávajúci trend vysokého počtu trestných činov ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kde napriek ich dostatočnej medializácii nedochádza k zásadnejšiemu poklesu páchania daného trestného činu, z ktorého je okrem iného zrejme, že účinným prostriedkom na zníženie uvedených trestných činov by mohlo byť tiež sprísnenie návrhových opatrení trestov zo strany prokurátorov. V ostatnom období súdy začali vo väčšej miere ukladať i nepodmienečné tresty odňatia slobody za predmetný trestný čin aj v prípadoch tzv. prvopáchatelov, a to aj v rámci Trnavského kraja, kde viaceré takéto rozhodnutia sú už aj právoplatné.

3.8. Skutočnosť, že obžalovaný v minulosti nebol súdne trestaný za trestný čin spáchaný pod vplyvom alkoholu, nepredstavuje zákonnú prekážku na uloženie takéhoto trestu a nemala by predstavovať ani pre ostatných potenciálnych páchatelov garanciu, že ak v minulosti neboli odsúdení za čin pod vplyvom alkoholu, tak za jazdu pod vplyvom alkoholu na prvýkrát nedostanú nepodmienečný trest. Obžalovanému už bol v minulosti zadržaný vodičský preukaz v súvislosti s vedením vozidla pod vplyvom alkoholu, a to v priestupkovom konaní v roku 2005, a teda už dostal možnosť napraviť sa a preukázať, že je schopný viesť riadny život. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného ide preukázateľne o opakované vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu, pričom tentokrát dosiahla závažnosť jeho konania hranicu trestného činu, ide o okolnosť, ktorá jednoznačne odôvodňuje uloženie zákonného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

3.9. Poukazuje tiež na skutočnosť, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu, keď bol v minulosti právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, čím bolo dokázané, že sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, pričom predchádzajúci trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu nevedol k jeho náprave. Úvaha súdu o tom, že ohľadom osoby obžalovaného neplynie predpoklad o jeho tendencii správať sa protiprávne v trestnoprávnej rovine v prípade neuloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, je tak v rozpore so zisteným skutkovým stavom, pretože bolo preukázané, že obžalovaný sa správal opakovane protiprávne v trestnoprávnej rovine aj napriek tomu, že už mu v minulosti bol uložený trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený a teda takýto druh trestu preukázateľne nevedol k jeho náprave. Pokiaľ prvostupňový súd uvádza, že trest nemá postihovať rodinu obžalovaného, má za to, že krátky nepodmienečný trest v podstate nijako nepostihne rodinu obžalovaného, keďže sa časovo rovná dlhšej dovolenke alebo služobnej ceste. Tiež poukazuje na príslušné ustanovenia zákona o výkone trestu odňatia slobody, v zmysle ktorých riaditeľ ústavu alebo vedúci otvoreného oddelenia môže odsúdenému povoliť vychádzku mimo ústavu, aby navštívil blízke osoby mimo tohto oddelenia na čas najviac 48 hodín.

3.10. Z uvedených dôvodov preto navrhuje, aby Krajský súd v Trnave v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil prísnejší, primeraný a zákonný trest.

4. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný osobitným písomným podaním zo dňa 21.08.2023, v ktorom uviedol, že v prejednávanej trestnej veci si je vedomý svojho previnenia, ktoré ľutuje. Je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie je správne a uložený trest je postačujúci na jeho nápravu.

5. Na rozhodnutie o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora a obžalovaného.

6. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o treste a aby sám uložil obžalovanému primeraný a zákonný trest. Obžalovaný uviedol, že berie na vedomie, čo spáchal, chcel by vyviaznúť s podmienkou a súhlasil i trestom zákazu činnosti.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k týmto zisteniam a záverom.

9. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

10. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby znížila o jednu tretinu rozdielu

hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 8 mesiacov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v polovici modifikovanej trestnej sadzby vo výmere štyri mesiace, ktorého výkon podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, ktorú ustanovil na dva roky. Stanovenú dĺžku skúšobnej doby považoval za adekvátnu, nakoľko u obžalovaného nebadal tendencie správať sa protiprávne v trestnej rovine, pričom v konaní opakovane obžalovaný prejavil sebareflexiu a kritický postoj k svojmu konaniu kvalifikovanému ako trestný čin. Vzhľadom však na v evidenčnej karte obžalovaného zaznamenanú z roku 2005 tendenciu spájať vedenie vozidla s predošlým pozitívom alkoholu, ustanovil dôvodný dohľad probačného a mediačného úradníka. Z rovnakého dôvodu je na mieste v rámci probačného dohľadu aj uloženie obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov ako aj povinnosti spočívajúcej v príkaze v skúšobnej dobe podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, a to so zameraním na požívanie alkoholu. K uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody navrhovaného prokuratúrou, nevidel prvostupňový súd žiaden dôvod, obžalovaný síce bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný, avšak na predmetné odsúdenie sa vzťahuje fikcia neodsúdenia. Keďže sa jedná o úmyselný trestný čin spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla, uložil súd i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov, pretože sa v minulosti už obdobného konania dopustil.

11. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky relevantné dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje za primeraný a zákonný. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku. Na skonštatovanie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

12. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatela a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

13. Prvostupňový súd u obžalovaného správne vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom správne vyhodnotil neexistenciu príťažujúcej okolnosti. Prvostupňový súd taktiež správne prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj na okolnosti na strane páchatela a vyhodnotil, že trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmienenečným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky s uložením obmedzení a povinností a súčasné uloženie trestu zákazu činnosti v trvaní 3 roky a 6 mesiacov je pre obžalovaného trestom zákonným a primeraným, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

14. K námietkam prokurátora o prezentovanej neúčelnosti trestu odňatia slobody s podmienenečným odkladom jeho výkonu a nariadením probačného dohľadu pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v tomto prípade odvolací súd udáva, že pri svojom rozhodovaní musel zohľadniť, že zákonodarca za spáchanie predmetného trestného činu stanovil sadzbu trestu odňatia slobody do 1 roka, pričom množstvo alkoholu v dychu obžalovaného zákonodarca nezohľadnil ako kvalifikačný znak, či kritérium, ktoré by vylučovalo uloženie alternatívnych druhov trestov a ani možnosť podmienenečného odkladu trestu odňatia slobody. Jedná sa tak, z hľadiska stanovenej trestnej sadzby, o prečin, za ktorý z hľadiska generálnej prevencie zákonodarca považoval za postačujúce stanoviť hornú hranicu trestnej sadzby na 1 rok, čím umožnil za jej spáchanie aj uloženie alternatívnych trestov aj podmienenečný odklad výkonu trestu odňatia slobody (s výnimkou ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona). Nie je úlohou súdu posudzovať správnosť zákonnej úpravy, pretože mu táto úloha, ako osobe interpretujúcej a aplikujúcej právo, neprináleží. Z rovnakého dôvodu nie je namieste, aby súd zákonnú úpravu možnosti ukladania rôznych druhov trestov zužoval tým, že preferenciou generálnej prevencie automaticky vylúči možnosť uloženia iných druhov trestov tzv. alternatívnych

trestov, či možnosť podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, hoci sú splnené zákonné podmienky na ich aplikáciu. Týmto spôsob by v prípade konkrétneho páchatela výrazne prevažoval prvok generálnej prevencie nad individuálnou prevenciou, čo v právnom štáte nie je želaný stav. Zároveň platí, že z hľadiska primeranosti trestu je potrebné uložiť trest v súlade so zákonnou úpravou, avšak zároveň taký druh trestu a v takej výmere, ktorý je nevyhnutný na splnenie účelu trestu, inak by uložený trest atribút primeranosti nespĺňal.

15. V tomto prípade sa v osobe obžalovaného jedná o osobu, ktorá bola doposiaľ jedenkrát súdne trestaná (v trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 3T/208/2010 za majetkovú trestnú činnosť, pričom toto odsúdenie má zahľadené), v evidenčnej karte vodiča má zaznamenaných 6 priestupkov na úseku cestnej premávky (priestupok zo dňa 31.01.2006, zo dňa 05.06.2006, zo dňa 17.03.2010 za porušenie povinností vodiča a zo dňa 15.02.2014 za rýchlosť jazdy, tieto priestupky boli vyriešené uložením blokovkej pokuty), pričom od 15.08.2005 do 20.12.2005 vykonal zákaz činnosti v trvaní 5 mesiacov, keď mal viesť dňa 20.06.2005 motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a následne od 10.08.2006 do 10.02.2007 vykonal zákaz činnosti v trvaní 6 mesiacov, keď dňa 29.05.2006 porušil povinnosti vodiča.

16. Samotné priestupkové postihy obžalovaného spred 18 rokov, ani množstvo nameraného alkoholu v dychu aj podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, keď z evidenčnej karty obžalovaného nevyplýva, že by sa jednalo o nedisciplinovaného vodiča sústavne ohrozujúceho ostatných účastníkov cestnej premávky. Tieto skutočnosti (trestná a priestupková minulosť obžalovaného) sa premietli do nepriznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že by obžalovaný viedol pred spáchaním stíhanej trestnej činnosti riadny život. Zároveň je nevyhnutné zohľadniť značnú dobu, ktorá prešla od jeho priestupkových postihov ako aj od predchádzajúceho odsúdenia, počas ktorej obžalovaný bez excesov prejavil snahu o vedenia riadneho života, o začlenenie sa do spoločnosti ako riadny občan, kedy sa nedopúšťal protiprávneho konania, je zamestnaný a stará sa o svoje maloleté dieťa. Zároveň je žiaduce zohľadniť i jeho postoj k spáchanému trestnému činu, ku ktorému sa priznal a úprimne ho oľutoval, čím si uvedomil nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania. Nakoniec možno vziať do úvahy aj povahu spáchaného prečinu, ktorý je ohrozovacím trestným činom, a nebol ním spôsobený žiaden škodlivý následok na živote alebo zdraví. Preto ani z pohľadu odvolacieho súdu nie je možné prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora, prostredníctvom ktorých vykresľuje osobu obžalovaného ako recidivistu, k náprave ktorého dôjde len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Prvostupňový súd správnym spôsobom zohľadnil okolnosti namietané prokurátorom pri ukladaní trestu, keď u obžalovaného vylúčil uloženie alternatívnych trestov a ukladal trest odňatia slobody, avšak nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili, aby bol obžalovanému trest odňatia slobody podmiennečne odložený s určením probačného dohľadu nad jeho správaním a primeranej skúšobnej doby. Zároveň na prehĺbenie výchovného pôsobenia tohto trestu správne okresný súd obžalovanému uložil v rámci probačného dohľadu aj zákaz požívania alkoholických nápojov či príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe v psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve so zameraním na požívanie alkoholických nápojov, ktoré obžalovanému zamedzia dlhšiu dobu požívať alkohol a zároveň ho pripraví i do budúcnosti, aby sa škodlivému vplyvu alkoholu vyvaroval, aby sa takáto situácia do budúcnosti už viackrát neopakovala (keďže sa nejednalo o ojedinelé previnie v súvislosti s alkoholom za volantom). Zároveň obžalovanému z týchto dôvodov uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, čím bude zabezpečená ochrana ostatných osôb pred ním ako vodičom motorového vozidla (trest zákazu činnosti predstavuje najúčinnjší spôsob ochrany spoločnosti pred stíhaným druhom trestnej činnosti) a zároveň bude predstavovať výrazný zásah do bežného života obžalovaného, ktorý ho bude motivovať, aby do budúcnosti viedol riadny život.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného práve trestom uloženým prvostupňovým súdom. Namiesto najprísnejšieho druhu sankcie, postačuje pôsobiť na obžalovaného v podobe podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom so skúšobnou dobou, pretože je dôvodné predpokladať, že si nesprávnosť a nebezpečnosť svojho konania uvedomil a i napriek jeho priestupkovej a trestnej minulosti má reálny potenciál viesť do budúcnosti normálny život bez ďalšieho páchania trestnej činnosti. Jediná námietka prokurátora, ktorá nesmerovala voči výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale spôsobu jeho výkonu, tak neobstojí, pretože u obžalovaného možno konštatovať, že vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, možno dôvodne predpokladať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Správanie obžalovaného počas skúšobnej doby bude súdom sledované a v prípade, ak by nevedol riadny život, bude mu nariadený výkon uloženého trestu odňatia

slobody. Vyššia pravdepodobnosť spôsobenia škodlivého následku, vzhľadom na mieru ovplyvnenia alkoholom, ktorá páchatelovi v rozhodnom čase väčšinou nie je známa, tak nepredstavuje dostatočný dôvod na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže škodlivý následok v tomto prípade nenastal.

18. Záverom k odvolacím námietkam prokurátora odvolací súd dodáva, že prvostupňovým súdom zvolený spôsob trestania v napadnutom rozsudku je dostatočne prísny pre obžalovaného, no zároveň mu umožní naďalej pracovať a finančne zabezpečiť seba i svoje maloleté dieťa, ktoré je na jeho výživu odkázané. Výkon čo i len krátkeho trestu odňatia slobody by ho mohol do budúcnosti výrazne znevýhodňovať či dokonca diskvalifikovať pri uplatnení na pracovnom trhu a zbytočne ho spoločensky stigmatizovať, no i narušiť rodinné väzby.

19. Z vyššie uvedených dôvodov, zohľadňujúc pritom namietané skutočnosti prokurátorom, ktorými poukazuje na mieru ovplyvnenia obžalovaného alkoholom na jednej strane a osobou obžalovaného na strane druhej, dospel odvolací súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného možno dosiahnuť uložením trestu odňatia slobody 4 mesiace s podmienečným odkladom a nariadením probačného dohľadu na skúšobnú dobu 2 roky za súčasného uloženia obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona a trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke v trvaní 3 roky a 6 mesiacov.

20. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil odvolacie námietky okresného prokurátora ako nedôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.